

τούς δημότας Ἀπολλόδωρος ὅτι πεπονημένος εἶη με ὑόν
καὶ ἐγγεγραφῶς εἰς τοὺς συγγενεῖς καὶ φράτερας καὶ
παραδεδῶκοι τὴν οὐσίαν, καὶ διεκελεύεθ' ὅπως, εἴαν τι
πάθῃ πρότερον, ἐγγράψουσί με εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμμα-
τεῖον Θράσυλλον Ἀπολλοδώρου καὶ μὴ ὡς ἄλλως ποιήσουσι.

28 Κακεῖνοι ταῦτα ἀκούσαντες, τούτων ἐν ἀρχαιρεσίαις
κατηγορούντων καὶ λεγόντων ὡς <οὐκ> ἐποιήσατό με ὑόν,
καὶ ἐξ ὧν ἤκουσαν καὶ ἐξ ὧν ἤδεσαν, ὁμόσαντες καθ'
ἱερῶν ἐνέγραψάν με, καθάπερ ἐκεῖνος ἐκέλευε· τοσαύτη
περιφάνεια τῆς ἐμῆς ποιήσεως ἐγένετο παρ' αὐτοῖς. Ὡς
δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας.

Μάρτυρες

29 Ἐπὶ μὲν τοσούτων μαρτύρων, ὧ ἄνδρες, γέγονεν ἡ
ποίησις, ἔχθρας μὲν παλαιᾶς αὐτῷ πρὸς τούτους οὔσης,
φιλίας δὲ πρὸς ἡμᾶς καὶ συγγενείας οὐ μικρᾶς ὑπαρχούσης.
Ὡς δ' οὐδ' εἰ μηθέτερον τούτων ὑπῆρχε, μήτε ἔχθρα
πρὸς τούτους μήτε φιλία πρὸς ἡμᾶς, οὐκ ἂν ποτε Ἀπολ-
λόδωρος ἐπὶ τούτοις τὸν κληρὸν τοῦτον κατέλιπεν, οἶμαι
καὶ ταῦθ' ὑμῖν βραδίως ἐπιδείξειν. 30 Πάντες γὰρ οἱ
τελευτήσειν μέλλοντες πρόνοιαν ποιοῦνται σφῶν αὐτῶν,
ὅπως μὴ ἐξερημώσουσι τοὺς σφετέρους αὐτῶν οἴκους,
ἀλλ' ἔσται τις [καὶ] ὁ ἐναγιῶν καὶ πάντα τὰ νομιζόμενα
αὐτοῖς ποιήσων· δι' ὃ κἂν ἄπαιδες τελευτήσωσιν, ἀλλ' οὖν
ποιησάμενοι καταλείπουσι. Καὶ οὐ μόνον ἰδίᾳ ταῦτα
γιγνώσκουσιν, ἀλλὰ καὶ δημοσίᾳ τὸ κοινὸν τῆς πόλεως οὕτω
ταῦτ' ἔγνωκε· νόμῳ γὰρ τῷ ἄρχοντι τῶν οἴκων, ὅπως ἂν μὴ